

Bruxelles, den 23. juli 2020
REV2 — Erstatte meddelelsen
(REV1) af 7. marts 2018

MEDDELELSE TIL INTERESSENER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE OM OPRINDELSESGARANTIER FOR ELEKTRICITET FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER

Den 1. februar 2020 udtrådte Det Forenede Kongerige af Den Europæiske Union og har nu status af "tredjeland"¹. Udtrædelsesaftalen² fastsætter en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2020. Indtil da finder EU-retten fuldt ud anvendelse på og i Det Forenede Kongerige³.

I overgangsperioden fører Unionen og Det Forenede Kongerige forhandlinger om et nyt partnerskab, der navnlig skal omfatte et frihandelsområde. Det er dog ikke sikkert, at en sådan aftale vil blive indgået og træde i kraft ved overgangsperiodens udløb. Under alle omstændigheder vil en sådan aftale skabe et indbyrdes forhold, som for så vidt angår vilkårene for markedsadgang vil adskille sig væsentligt fra Det Forenede Kongeriges deltagelse i det indre marked⁴, Unionens toldunion og i moms- og punktafgiftsområdet.

Efter overgangsperiodens udløb gælder EU-lovgivningen om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder⁵ og om energieffektivitet⁶ ikke længere i Det Forenede Kongerige.

Råd til interessenterne:

¹ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

² Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen", EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7).

³ Jf. dog visse undtagelser i udtrædelsesaftalens artikel 127, hvoraf ingen er relevante i forbindelse med denne meddelelse.

⁴ Navnlig indeholder en frihandelsaftale ikke indre marked-begreber såsom (på området varer og tjenesteydelser) gensidig anerkendelse, "oprindelseslandsprincippet" og harmonisering. En frihandelsaftale fjerner heller ikke toldformaliteter og -kontroller, herunder dem, der vedrører oprindelsen af varer og de råvarer, de er fremstillet af, samt forbud og restriktioner vedrørende import og eksport.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

For at imødegå de konsekvenser, der beskrives i denne meddelelse, rådes virksomhederne og medlemsstaternes myndigheder til at kontrollere, om deres særlige situation falder ind under en af de nedenfor beskrevne omstændigheder, og træffe de nødvendige foranstaltninger i betragtning af de retlige ændringer i relation til Det Forenede Kongerige efter overgangsperiodens udløb.

Bemærk venligst:

Denne meddelelse vedrører ikke

- EU-regler vedrørende EU's energimarked
- EU-regler vedrørende EU's klimapolitik.

Der er eller vil blive offentliggjort andre meddelelser vedrørende disse⁷.

1. OPRINDELSESGARANTIER

I henhold til artikel 15, stk. 2⁸, i direktiv 2009/28/EF sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af elektricitet fra vedvarende energikilder. Oprindelsesgarantier udstedes med henblik på at oplyse endelige kunder om vedvarende energikilders hhv. andre energikilders bidrag til en energileverandørs brændselssammensætning, jf. artikel 3, stk. 9, i direktiv 2009/72/EF⁹.¹⁰ I henhold til artikel 15, stk. 9, i direktiv 2009/28/EF anerkender medlemsstaterne oprindelsesgarantier, der er udstedt af andre medlemsstater¹¹.

Oprindelsesgarantier, der er udstedt af udpegede organer i Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 15, stk. 2, i direktiv 2009/28/EF, anerkendes ikke længere af EU-medlemsstaterne efter overgangsperiodens udløb.

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_da

⁸ Med virkning fra den 30. juni 2021 ophæves direktiv 2009/28/EF, og det afløses af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82). Bestemmelserne i artikel 19, stk. 2 og 9, er ækvivalente med bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, og 9, i direktiv 2009/28/EF.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

¹⁰ Med virkning fra den 1. januar 2021 ophæves direktiv 2009/72/EF, og det afløses af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125). Punkt 5 i bilag I til direktivet er ækvivalent med bestemmelserne i artikel 3, stk. 9, i direktiv 2009/72/EF.

¹¹ Jf. dog den i artikel 15, stk. 9, i direktiv 2009/28/EF fastsatte undtagelse, hvorved en medlemsstat kan afslå at anerkende en oprindelsesgaranti, hvis der er begrundet tvivl om dens nøjagtighed, pålidelighed eller korrekthed.

I henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EU sikrer medlemsstaterne, at oprindelsen af elektricitet produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres ved hjælp af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, og udsteder til dette formål elektroniske oprindelsesgarantier, der har en standardstørrelse på 1 MWh, og som minimum indeholder de oplysninger, der er anført i direktivets bilag X. Medlemsstaterne anerkender gensidigt hinandens oprindelsesgarantier¹².

Oprindelsesgarantier, der er udstedt af udpegede organer i Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EU, anerkendes ikke længere af EU-medlemsstaterne efter overgangsperiodens udløb.

2. CERTIFICERING AF INSTALLATØRER

I henhold til artikel 14, stk. 3¹³, i direktiv 2009/28/EF sikrer medlemsstaterne, at certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger er til rådighed for installatører af små biomassekedler og -ovne, solcellesystemer og solvarmesystemer, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi samt varmepumper. Disse ordninger skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i direktivets bilag IV. Medlemsstaterne anerkender certificeringer, der er udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.

Certificering af installatører, der er givet af Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2009/28/EF, anerkendes ikke længere af EU-medlemsstaterne efter overgangsperiodens udløb.

Kommissionens websted om energipolitik (<https://ec.europa.eu/energy/da/home>) indeholder generelle oplysninger om EU-lovgivningen vedrørende oprindelsesgarantier og certificering af installatører. Disse sider opdateres om nødvendigt med yderligere oplysninger.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Energi

¹² Jf. dog den i artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EU fastsatte undtagelse.

¹³ Bestemmelsen i artikel 18, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001 er ækvivalent med bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, i direktiv 2009/28/EF.